

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Komínkovou ve věci

žalobce: L. H.

proti

žalovanému: **Krajský úřad Karlovarského kraje,**
sídlem Závodní 353/88, Karlovy Vary,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č. j. KK/1925/DS/23-5 ze dne 30. 6. 2023,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Řízení před správními orgány

- 1. Městský úřad Sokolov rozhodnutím č. j. MUSO/130236/2021/OPŽÚ/SISI-22 ze dne 9. 2. 2023 uznal žalobce vinným přestupkem podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 zákona o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů ve znění účinném do 31. 12. 2023 (zákon o silničním provozu) v souvislosti s porušením § 18 odst. 4 téhož zákona. Skutkovou podstatu přestupku měl žalobce naplnit tím, že dne 5. 12. 2021 v čase

9.48 hod. v obci Habartov jel jako řidič motorového vozidla rychlostí 57 km/h po odpočtu tolerance, a to v místě s nejvyšší povolenou rychlostí 50 km/h. Městský úřad uložil žalobci za tento přestupek pokutu ve výši 1 500 Kč a povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč. Následné odvolání žalobce žalovaný rozhodnutím č. j. KK/1925/DS/23-5 ze dne 30. 6. 2023 zamítl a rozhodnutí městského úřadu potvrdil.

II. Řízení před soudem

2. Proti tomuto rozhodnutí žalobce brojil žalobou. V ní namítl nezákonnost procesního postupu městského úřadu. Žalobce podal proti rozhodnutí městského úřadu odvolání, přičemž městský úřad následně doplnil dokazování, které mělo tvrzení žalobce vyvracet. Žalobce nicméně v odvolání neuplatnil žádná nová skutková tvrzení, kvůli kterým by bylo nutné doplnit dokazování. Zhodnocení nových důkazů se nepromítlo do rozhodnutí, proti kterému by bylo možné podat odvolání. Dále žalobce uvedl, že v místě měření byla umístěna dopravní značka B20a upravující nejvyšší dovolenou rychlost 60 km/h. Dle správních orgánů však v místě měření byla nejvyšší dovolená rychlost 50 km/h. Žalobce předložil jako důkaz fotografii dopravního značení u vjezdu do obce, kterou však žalovaný shledal nepoužitelnou. Správní orgány rovněž pochybily, když neprovedly důkaz ohledáním místa. Provedené měření bylo vadné, neboť policisté nepoužili výtyčku k ověření rovnoběžnosti ustavení měřícího vozidla. Nedodrželi tak postup dle návodu k obsluze rychloměru. Závěrem žalobce namítl, že městský úřad nehodnotil opatřené důkazy, neboť je opatřil až po vydání rozhodnutí. Žalovaný pak pouze stručně zrekapituloval, co bylo ve svědecké výpovědi policisty a ve vyjádření Krajské správy a údržby silnic Karlovarského kraje.
3. Žalovaný s žalobou nesouhlasil. Žalobce v odvolání uvedl námitky, které nebyly nové, nicméně byly podloženy novými skutečnostmi. Z toho důvodu městský úřad doplnil dokazování podle § 86 odst. 2 správního řádu, které spočívalo ve vyjádření správce pozemní komunikace a výsledku zasahujícího policisty. Z vyjádření správce komunikace bylo zřejmé, že v místě měření se značka B20a upravující nejvyšší dovolenou rychlost 60 km/h nikdy nenacházela. Skutkový stav byl zjištěn řádně, rovněž se žalovaný i dostatečně vypořádal s jednotlivými důkazy.

III. Posouzení věci

4. Žaloba není důvodná.
5. V případě prokázání přestupku spočívajícího v překročení nejvyšší dovolené rychlosti je zpravidla dostatečné vycházet z oznámení o přestupku, záznamu o přestupku obsahujícího fotografii měřeného vozidla a údaje o provedeném měření a ověřovacího listu silničního radarového rychloměru. Uvedená kombinace podkladů zpravidla poskytne dostatečné množství informací, tak aby správní orgán zjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti (viz rozsudky NSS č. j. 6 As 144/2016-36 ze dne 19. 8. 2016, odst. 10, č. j. 10 As 36/2019-33 ze dne 15. 8. 2019, odst. 20, č. j. 7 As 124/2020-32 ze dne 23. 6. 2022, odst. 15). Všechny tyto podklady jsou založené ve správním spisu. Je v něm rovněž založená videodokumentace (tři videa), která zachycuje příjezdějíci vozidlo do obce Habartov zezadu, zepředu a jak policisté vyjíždí z místa měření za vozidlem.
6. První námitka žalobce týkající se nezákonného procesního postupu žalovaného není důvodná. Žalobce podal proti rozhodnutí městského úřadu včasné odvolání. Podle § 86 odst. 2 správního řádu správní orgán, který napadené rozhodnutí vydal, zašle stejnopis podaného odvolání všem účastníkům, kteří se mohli proti rozhodnutí odvolat, a vyzve je,

aby se k němu v přiměřené lhůtě, která nesmí být kratší než 5 dnů, vyjádřili. *Podle okolností dále doplní řízení.* Ustanovení tohoto odstavce se nepoužije, bylo-li odvolání podáno opožděně nebo bylo-li nepřipustné.

7. Není vyloučeno, že by správní orgán nemohl zrušit či změnit napadené rozhodnutí, pokud by tím plně vyhověl podanému odvolání a jestliže by tím nemohla být způsobena újma žádnému účastníkovi, ledaže by s tím všichni vyslovili souhlas (§ 87 správního řádu). K tomu, aby správní orgán mohl posoudit, zda je namístě využít tohoto oprávnění, může být nezbytné doplnit dokazování (srov. rozsudek NSS č. j. 1 As 322/2018-25 ze dne 12. 11. 2019, odst. 27). Není tedy pravdou, že by správní orgán nemohl doplnit dokazování poté, co již vydal rozhodnutí ve věci samé. Správní řád takový postup připouští.
8. Žalobce se prakticky ve správním řízení prvně vyjádřil až v rámci podaného odvolání, neboť své vyjádření k podkladům pro vydání rozhodnutí zaslal prostřednictvím datové schránky Ing. M. J., a to poté, co městský úřad rozhodl o nepřipustnosti zastoupení žalobce Ing. J. Žalobce na výzvu soudu podání nedoplnil o svůj podpis. Nejednalo se tak o řádně učiněné podání. Nicméně již v tomto vyjádření žalobce uvedl, že v místě měření byla umístěna značka B20a s nejvyšší povolenou rychlostí 60km/h a rozporoval řádný postup měření. Z toho důvodu se žalovaný obrátil na odbor dopravy Městského úřadu Sokolov, který svým vyjádřením č. j. MUSO/130829/2022/OD/LULA ze dne 11. 1. 2023 potvrdil, že se v místě měření nikdy značka B20a s nejvyšší povolenou rychlostí 60 km/h nenacházela.
9. Městský úřad doplnil dokazování kvůli tomu, že žalobce v odvolání mj. namítl: (1) že nebylo postaveno najisto, jaká byla nejvyšší povolená rychlost v místě měření, neboť u vjezdu do obce byla umístěná dopravní značka B20a, přičemž doložil fotografii tohoto místa; (2) že bylo nesprávně provedeno měření, k čemuž doložil vyjádření Českého metrologického institutu z roku 2018 a protokol o výpovědi policisty v jiné přestupkové věci, která se netýkala žalobce.
10. Městský úřad postupoval zcela logicky, když řízení doplnil, čímž však nezpochybnil své dřívější závěry. Žalobce dříve fotografii dopravní značky při vjezdu do obce městskému úřadu nepředložil, nikoliv ani ostatní listiny. Žalobce má pravdu v tom, že nemohl proti zhodnocení nových důkazů v napadeném rozhodnutí podat odvolání. Jak již bylo vysvětleno výše, správní řád připouští doplnění dokazování správního orgánu prvního stupně po vydání rozhodnutí ve věci samé, přičemž zhodnocení těchto důkazů se promítne v rozhodnutí, proti kterému se již nelze odvolat. Tím však účastník správního řízení není dotčen na svých právech, neboť mu musí být dána možnost, aby se k podkladům, které opatřil správní orgán postupem podle § 86 odst. 2 správního řádu, mohl vyjádřit (srov. rozsudek NSS č. j. 10 As 264/2020-50 ze dne 28. 12. 2022, odst. 47). Tato možnost byla žalobci dána. Městský úřad v rámci odvolacího řízení nařídil jednání na den 30. 5. 2023. K jednání byl žalobce řádně předvolán a byl poučen o tom, že v rámci jednání mu bude poskytnuta možnost se k novým podkladům vyjádřit podle § 36 odst. 3 správního řádu. Této možnosti žalobce nevyžil, přičemž nepožádal o odročení jednání, ale výslovně uvedl, že se jednání nebude účastnit. To však nic nemění na tom, že žalobci nebylo upřeno, aby se s novými podklady seznámil a případně se k nim vyjádřil.
11. Jde-li o nejvyšší povolenou rychlost v místě měření, městský úřad doplnil dokazování vyjádřením správce pozemní komunikace týkající se nejvyšší povolené rychlosti v místě měření. Krajská správa a údržba silnic Karlovarského kraje vyjádřením č. j. KSÚSKK/SÚ-5807/2023-CHr ze dne 10. 5. 2023 potvrdila, že v místě měření se dopravní značka B20a

s nejvyšší povolenou rychlostí 60 km/h nikdy nenacházela. Dalším novým důkazem byl výslech zasahujícího policisty pprap. T. M. v rámci nařízeného jednání dne 30. 5. 2023. Pprap. M. uvedl, že při vjezdu do obce měli dopravní značku označující začátek obce. Jiná dopravní značka se tam nenacházela.

12. Soud dává za pravdu žalovanému v tom, že kdyby si žalobce byl jistý tím, že v místě měření byla nejvyšší dovolená rychlost 60 km/h, jistě by tuto skutečnost sdělil policistům již na místě spáchaného přestupku. Nevěrohodnost doložené fotografie ale potvrzuje celá řada důkazů (vyjádření správce pozemní komunikace, výslech zasahujícího policisty a rovněž i vyjádření odboru dopravy Městského úřadu Sokolov). Žalobce se však k těmto důkazům nijak nevyjádřil, nijak tedy nerozporoval jejich obsah. Soud tak uzavírá, že bylo postaveno na jisto, že nejvyšší povolená rychlost v místě měření byla 50 km/h.
13. Námitka týkající se stručného shrnutí nových důkazů žalovaným není důvodná. Důkazy pouze potvrzovaly závěr, který již učinil městský úřad, že nejvyšší povolená rychlost v místě měření byla 50 km/h a měření bylo provedeno řádně. Žalovaný se s rozhodnutím městského úřadu ztotožnil. Za této situace bylo odůvodnění napadeného rozhodnutí dostatečné.
14. Co se týče nesprávně provedeného měření, soud této námitce také nepřisvědčil. Měření bylo provedeno silničním rychloměrem Ramer 10C. Ověřovací list č. 134/21 k silničnímu radarovému rychloměru je založen ve správním spisu. Soud se ztotožnil s tvrzením žalovaného, že měření bylo provedeno správně z důvodu odpovídajícího zachycení vozidla na snímku s přiloženou mřížkou. Žalovaný v napadeném rozhodnutí na str. 5 řádně shrnul, proč bylo měření provedeno řádně a rovněž se i vyjádřil k využití výtyčky k ověření rovnoběžnosti vozidla. Soud se s tímto odůvodněním plně ztotožňuje.
15. Použití mřížky k ověření správnosti provedeného měření u radarového měřiče Ramer 10C opakovaně potvrdily správní soudy (rozsudky NSS č. j. 3 As 93/2015-41 ze dne 24. 5. 2017, č. j. 6 As 182/2019-38 ze dne 20. 2. 2020, odst. 31, č. j. 3 As 430/2019-41 ze dne 22. 12. 2021, odst. 20, rozsudek Krajského soudu v Plzni č. j. 33 A 2/2023-42 ze dne 14. 6. 2023, odst. 19).
16. Nejvyšší správní soud v rozsudku č. j. 3 As 93/2015-41 uvedl, že výrobcem silničních radarových měřičů Ramer byla vydána pomůcka v podobě šablon, resp. mřížek, jež jsou součástí návodu k jejich užití. Přiložením této pomůcky na fotografii měřeného vozidla pořízenou rychloměrem (ve standardním rozměru, odpovídajícím formuláři *Záznam o přestupku*), lze velmi jednoduchým způsobem ověřit, zda byl dodržen předepsaný úhel měření. Na tento rozsudek Nejvyššího správního soudu odkazoval žalovaný v napadeném rozhodnutí. Není tedy pravdou, že ke správně provedenému měření je výlučně potřeba užít výtyčku.
17. V rámci postupu podle § 86 odst. 2 správního řádu městský úřad doplnil podklady o snímek vozidla v radarovém svazku. S tímto snímkem měl žalobce rovněž možnost se seznámit a případně se k němu vyjádřit v rámci jednání dne 30. 5. 2023. Žalobce argumentoval tím, že snímek vznikne i za situace, kdy není dodržen návod k obsluze, a tudíž je měřeno vadně. Na podporu své argumentace v odvolání doložil informaci od České metrologického institutu a výpověď zasahujícího policisty v rámci jiného přestupkového řízení (věc se netýkala žalobce). V souladu se žalovaný soud uvádí, že kdyby měření nebylo provedeno řádně z důvodu nedodržení návodu k obsluze, bylo by to patrné ze zachyceného snímku vozidla. Žádná nepatrnost ze snímku však zřejmá není.

18. Správnost ustanoveného vozidla je patrná i z videodokumentace, která tvoří součást správního spisu. Rovněž zasahující policista při výslechu uvedl, že před samotným výjezdem zkontrolovali bezpečnostní prvky týkající se rychloměru. Při samotném měření byl po celou dobu ve vozidle s kolegou, který před měřením rychloměr zkontroloval. Soud tak nemá pochybnost o tom, že měření bylo provedeno řádně. Žalobce žádné konkrétní důvody nesprávnosti provedeného měření s výjimkou neužití výtyčky netvrdil.
19. Jde-li o důkaz ohledáním místa, tak již městský úřad uvedl, že to ve věci bylo nadbytečné a nepřineslo by to žádnou novou skutečnost podstatnou pro věc. Správní orgány zjistily skutkový stav řádně i bez ohledání místa. Žalobce pak konkrétně netvrdil, jakou novou skutečnost mělo ohledání místa do řízení přinést.

IV. Závěr

20. Z uvedených důvodů soud žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch a úspěšnému žalovanému nevznikly náklady nad rámec běžné úřední činnosti. Žádný z účastníků tak nemá právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1 věta první s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu do dvou týdnů od jeho doručení. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 8. prosince 2023

Mgr. Jana Komínková
samosoudkyně

v zastoupení:

Mgr. Jan Šmakal v.r.
samosoudce